

N:o 121.

Af Herr **Sven Hansson**: Om utfärdande af ny förordning rörande förvaltning af omyndigs egendom.

Bland medborgare, som hafva rättmätiga anspråk hos lagstiftaren att sådan säkerhet beredes för deras egendom, att den icke kan gå i betalning för annans gäld, är väl i främsta rummet omyndiga barn. Att så icke är fallet nu, derpå hafva vi, som jag tror, mångfaldiga bevis. Med gillande af denna sats torde man blifva ense derom, att någonting bättre i lagstiftningsväg behöfver göras än hvad som innehålles uti Kongl. Maj:ts nådiga Förordning den 24 September 1861. Om denna nådiga Förordning aldrig så strängt efterlefves, hvilket icke har sig så lätt i större härader, så torde den icke ändå medföra åsyftad verkan.

De många röster, som höjt sig dels vid riksdagarne och dels vid landstingen för ändring uti denna sak, torde utgöra tillräckliga bevis på det ofullständiga uti hvad som nu finnes stadgadt i afseende å förvaltningen af omyndiges egendom, och en representant torde således, utan att blifva betraktad såsom den hvilken lider af motionsfeber, kunna väcka förslag hos Riksdagen, som åsyftar en förändring uti ofvan omnämnda Kongl. Förordning.

Att inga kontroller, som ej medföra ersättningsansvar, kunna afhjelpa det onda, lärer man lätteligen inse, och dylika ansvarigheter kan man väl icke ålägga enskilda utan kommunerna, hvarföre jag anser: att all förvaltning af omyndiges egendom skall med undantag af hvad här nedan sägs, öfvertagas af å kommunalstämman utsedd förmyndarbestyrelse, bestående af 3, högst 5 ledamöter, som inom sig väljer ordförande, och med rätt för flera kommuner att sig om en dylik styrelse förena; att kommunen har ansvarighet till de omyndige för medel, som förmyndarstyrelsen omhänderfär; att ledamot i denna styrelse är ansvarig till kommunen, på sätt nu är stadgadt, i afseende på medel som stå under kommunalnämnds förvaltning.

Lefver fader eller moder, som vill och kan af Häradsrätten dertill anses lämplig, sina barns egendom förvalta, vare då dervid bibehållne, då god man skall af Häradsrätten förordnas att de omyndiges rätt under utredningen af boet bevaka. Är fader eller moder sina barns förmyndare, åligge dem att göra till kommunens förmyndarestyrelse en sådan redovisning, som nu förmyndare är till god man skyldig.

Skulle Riksdagen gilla mina här ofvan uttalade åsikter, så hemställer jag, att Riksdagen beslutade:

att uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes genom sakkunnige män låta utarbета, för att en kommande Riksdag föreläggas, förslag till ny förordning om förvaltning af omyndiges egendom.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

Sv. Hansson
från Östergötland.

N:o 122.

Af Herr C. J. Meijerberg: Om beviljande för år 1869 af enahanda anslag, som hittills, för den i Stockholm inrättade mediko-pneumatiska anstalten.

I dessa tider, då det från alla håll ropas på sparsamhet med Statens i, ty värr, icke obetydlig mån sammankrympta tillgångar, skulle jag icke vågat framkomma med den vördsamma motion, jag nu går att afgifva, om jag icke vore innerligen öfvertygad om, att Riksdagen, genom sitt bifall till densamma, långt ifrån att illa använda Statens tillgångar, tvärtom förfar med klok hushållning, i det Riksdagen genom beviljandet af en